

ה"ת 26557/06/22 - עבד אל סלאם געאביס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 26557-06-22 געאביס נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני **כבוד השופט עמיר שקד**
מבקשים
נגד
משיבים
עבד אל סלאם געאביס
מדינת ישראל

החלטה

1. ביום 14.6.22 הגיש המבקש בקשה שכותרתה "**בקשה דחופה להסרת עיקול/החזרת תפוס...**" ובה פורטה בקשתו כאשר בין היתר נטען על ידו כי הינו הבעלים החוקיים של "רכב משא" שמספרו 6302934 (להלן: "**הרכב או התפוס**") וכי העיקול שהוטל עליו, לא היה ידוע לו ונודע לו רק לאחר שביקש למכור את הרכב. כמו"כ נטען כי המשיבה פעלה באופן לא חוקי עת הטילה את העיקול וזאת בהיותו לא חשוד ולא נחשד בשום עבירה וכי העיקול הוטל אך ורק בגלל שצולם עת נוהג בו אדם הנחשד בביצוע עבירות אשר כאמור איננו המבקש. לפי המבקש תפיסת הרכב מחוסרת כל יסוד חוקי וחוקתי עת אין למבקש או לרכב כל קשר לחשדות.

2. מנגד טענה המשיבה כי המבקש טעה ומטעה את בית המשפט עת טוען כי איננו יודע על מה ולמה הוטל העיקול וכי מעולם לא נחקר בגין החשדות נשוא העיקול, שכן עוד ביום 2.3.22 ובטרם הגשת בקשתו זו, נחקר המבקש ובעת חקירתו טען לגבי ביצוע העבירות על ידי הרכב כי הרכב נמכר לידי משפחת סחורי אשר כאמור וע"פ הנטען הם אשר השתמשו ומשתמשים ברכב בין היתר בביצוע העבירות בהן הם נחשדים, כפי שיפורט בהמשך.

3. משכך הדברים, ביקשה המשיבה לדחות את בקשת המבקש וכן להורות למבקש למסור את הרכב שכן בידי המשיבה צו תפיסה חתום על ידי בית המשפט בעניינו של המבקש וזאת לצורך חילוט עתידי.

ביום 13.7.22 קיימתי דיון במעמד הצדדים.

דיון והכרעה:

4. לאחר שעיינתי בתיק החקירה ושמעתי טענות הצדדים, שוכנעתי כי דין הבקשה להסרת העיקול להידחות, בעת

הזו.

5. במהלך הדיון במעמד הצדדים אשר התקיים ביום 13.7.22 נודע למבקש לראשונה דבר קיומו של צו תפיסה כנגד הרכב, משכך הדברים אתייחס בהחלטתי הן לעניין הבקשה להסרת העיקול והן לצו התפיסה אשר כאמור נחתם על ידי בית המשפט אשר בחן את תיק החקירה ובו תוצרי החקירה והגיע לכלל מסקנה - כי יש להורות על תפיסת הרכב.

6. המבקש אשר בקשתו נתמכה בהצהרותיו כי שילם את הסכם המימון של הרכב וכן שילם את תשלומים נוספים בגינו כגון: דלק, כביש 6 וכד' בחר שלא להתייחס לטענות המשיבה אשר פורטו בתגובתה כי המבקש עצמו טען בחקירתו מיום 2.3.22 כי מכר את הרכב לידי משפחת סחורי כמו"כ בחר שלא ליתן מענה המניח את הדעת כיצד אב המשפחה דיווח על גניבת לוחיות הרכב כאשר בעת הודעתו למשטרה מסר כי הרכב משמש את בנו לצורכי עבודתם.

7. המבקש אומנם צירף לבקשתו רישיון רכב ובו שמו אך כלל ידוע הוא שרישום המבקש כבעלים של התפוס במשרד הרישוי הוא דקלרטיבי בלבד ואינו קונסטיטוטיבי כמו מרשם המקרקעין. **ראה אשר נקבע בע"א 6299/15 עו"ד איתן ארז, בתפקידו ככונס נכסים ספציפיים של החייב עדי קדושים נ' עטרת תעשיות (1996) בע"מ (בפירוק)**

"... כפי שנפסק לא אחת רישום בעלות על כלי רכב במשרד הרישוי הוא בעל ערך דקלרטיבי בלבד "הרישום הוא בעל ערך 'דקלרטיבי' גרידא ... אינו יוצר בעלות והשינוי ברישום אינו משנה בעלות" (רע"א 5379/95 "סהר" חברה לביטוח בע"מ נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ, פ"ד נא(4) 464, 473-472 (1997) והאסמכתאות שם (להלן: עניין סהר); ע"א 1638/03 לוי נ' ברקול, פ"ד נח(6) 941, 943-948 (2004); רע"א 7161/08 המוסד לביטוח לאומי נ' הראל חברה לביטוח בע"מ [פורסם בנבו] (11.2.2014)). בית המשפט ער היה אמנם לקשיים העשויים להתעורר בהקשר זה נוכח הסתמכותו של הציבור הרחב על אותו הרישום, ובעניין סהר אף צוין כי: "... ראוי שהרשויות המוסמכות תיתנה את הדעת לנושא זה המצריך בדיקה והסדר ... יהי אשר יהי המצב הרצוי, נראה לי כי כיום אין רישום הרכב במשרד הרישוי מהווה אקט קונסטיטוטיבי של העברת הבעלות אף שחשיבותו רבה ..." (עניין סהר, שם).

8. בטרם אפנה לדרישת תום הלב הנדרשת בעניינו של המבקש כפי שאפרט בהמשך, אבקש לציין כי בפני בית המשפט לא נטען ולו ברמז כי המבקש לא ידע או לא יכול היה לדעת על ביצוע העבירות בתפוס וזאת על ידי שאר הנחשדים אשר צולמו עת משתמשים ברכב, כאשר לשיטתו התפוס בבעלותו הבלעדית, לעניין זה אבקש לציין כי המבקש לא צירף מסמכים כלשהם היכולים להעיד כי הרכב אכן בבעלותו (מעבר לרישיון רכב והסכם שהינו זיכרון דברים)/בשימוש/בחזקתו.

9. כפי שצוין זאת לעיל, בדיון שהתקיים ביום 13.7.22 בפניי העלו הצדדים את טענותיהם, ולעיוני הוגשו מסמכים מתיק החקירה וכן דוח סודי, עינתי עיין היטב בדוח הסודי שהוגש, וכן במסמכים מתיק החקירה, והתמונה העולה

ממסמכים אלו שונה באופן מהותי מהטענות של המבקש אשר פורטו הן בבקשתו והן בפני בית המשפט במעמד הצדדים, זאת בין אם למידת המעורבות של המבקש בחשדות נשוא החקירה, בין אם לעניין הזיקה בין הרכב שנתפס לעבירות נשוא החשדות, כאשר בשלב זה ניתן לכאורה לקשור בין הרכב לבין העבירות נשוא החשדות.

10. לאחר ששבתי ובחנתי את סבירות הטענות של המבקש אשר כאמור לעיל, אין עולות בקנה אחד עם טענותיו כפי שטען בחקירתו עוד מיום 2.3.22, בדבר טיב הזכויות ברכב, הגעתי לכלל מסקנה וזאת בין היתר על סמך החומרים שנאספו עד כה, לקבוע כי הוכח בפני קיומו של החשד הסביר.

11. לנוכח קיומו של חשד ברף הנדרש, הרי שקיים פוטנציאל חילוט ברף גבוה יחסית ועל כן קיים אינטרס ציבורי בהותרת העיקול על הרכב וכן בתפיסתו במסגרת הצו השיפוטי וזאת לצורך חילוט עתידי, ככל ויוגש כתב אישום.

12. סעיף 32(א) בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט-1969 קובע את סמכות המשטרה לתפיסת חפץ כדלקמן: **"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו החפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה"**.

13. מחומר החקירה המוצג אכן מתקיימת עילת תפיסה שכן על פי החשד הרכב שימש לביצוע העבירות כמפורט לעיל בין באם על ידי המבקש ובין באם על ידי יתר החשודים, כפי שפורט על ידי המשיבה.

14. השאלה כעת היא האם מתקיימת עילה להמשך תפיסת הרכב בידי המשיבה והאם ניתן להגשים תכלית זו באמצעות שחרור הרכב, בכפוף להגבלות אשר יגשימו את תכלית התפיסה בדרך שתיפגע פחות בזכות הקניין של המבקש.

15. בשים לב למכלול השיקולים המפורטים לעיל, מידת מעורבותו (הגבוהה) לכאורה הן של הרכב והן של החשודים בפרשייה המורכבת והמסועפת עת התחילה כחקירה סמויה, שוכנעתי כי קיימת עילה להמשך רישום העיקול וכי אין מקום בעת הזו לביטול תפיסתו ברישום.

לאור תוצאות ההליך ולנוכח נימוקי המשיבה בדבר אי התייצבותה לדיון הקודם, מצאתי לנכון לציין את ביטול החלטתי לתשלום הוצאות על ידה לידי המבקש (התקבלה עוד ביום 7.8.22) וכן לקבוע כי גם בהליך זה אין צו להוצאות.

ההחלטה תישלח לצדדים על ידי המזכירות.

ניתנה היום, כ"ז אב תשפ"ב, 24 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.

